Sisukord

Suured koerad, väiksed koerad....3
Tiit oli tillitipsike....3
See on vana jahilugu....4
Heale sõbrale....5
Sauna Antsul oli peni....6
Sõidulaul....6
Tsirkus....7
Pardike ja mooniõis....7
Tiigrikutsu....8
Hülgeviga....9
Viimne ratsu....10
Põrsa põli....11
Ali-bali-tuli-bali-taa....11
Dona Dona....12
Karulaane jenka....12
Lepalind....13
Valge tuvi (Una Paloma Blanca)....14
Vändra metsas....15
Midrilinnu mäng....16
Kaks karujahimeest....16
Konna kosjad....17
Frog went a-courting....18
Karulaul....19
Miks karu talvel magab?....20
Must ronk....21
Muti metroo....22
Mesimumm....22
Üksinda ma kõnnin metsas....23
Kirbulugu....24
Laimjala pullilugu....25
Hiir hüppas....26
Suur härg....26
Siga, siga....27
Näie põtra põllo pääl....28
Mägra maja....29
Musta kassi jenka....30
Lambarock....31
Karvast sõpra oodates....31
Hüääni nutulaul....32
Jääkarulugu....33
Ronk....33
Karude elust....34
Vesiroti laul....35

Viulaul....35
Seitse kassi....36
Siili pulmad....37
Kotka lend....38
Loomad tööl....39
Kolm lehma....39
Tuhat tänu....39
Loomade farm....40
See pole ainult sääskede ja siilide öö....41
Kondori lend....42
El Condor Pasa....43
Hõissa prinna....43
Väike ahvipärdik....44
Triinud....44
Kes tegi?....45
Lenda, lindu....46
Kassid ja koerad....47
Ainult kassid on väljas....47
Uhke tigu....48
Lase notsu elada....49
Eesel....50
Must hunt....51
Säinalaul....51
Sabalugu....52
Lõpulugu....53

Suured koerad, väiksed koerad

Kukerpillid

:,: Suured koerad, väiksed koerad,
kutsikatel kellad kaelas. :,:

Refr: :,: Löö aga jalga vastu maad,
küll nemad koju lähevad. :,:

:,: Suurtel koertel hääl on kuri,
väikstel koertel vaikne urin. :,:

Refr: Löö aga jalga ...

:,: Suurtel koertel suured hambad,
väikesed ei ole lambad. :,:

Refr: Löö aga jalga ...

Tiit oli tillitipsike

Kukerpillid

:,: Tiit oli tillitipsike,
pisi musunupsuke. :,:

:,: Tiit aga tantsis tiipsa-taapsa,
kargas hästi kiipsa-kaapsa. :,:

:,: Jalg aga käis nii kõrgesse,
et astus kirbule kuklasse. :,:

:,: Kirbul pärani jäi suu –
murdunud oli kaelaluu. :,:

:,: Komberdas siis tuast välja,
kartis, sõtkub ka veel selja. :,:

:,: Ei tema julgen’d iialgi
tuppa tulla tagasi. :,:

:,: Viimaks ronis üle õue,
tahtis tikku’ Riina põue. :,:

:,: Riina rusikaga lõi,
siis tema päris surnuks jäi. :,:

:,: Poisid, võtke nahk tal maha,
selle eest saab palju raha. :,:

:,: Kingsepp naha omal saab,
sellest Reinul’ saapad teeb. :,:

See on vana jahilugu

Viis P. Veebel, sõnad J. Remmelgas, O. Roots

Juhan, vana naljahammas,
pikad saapad jalga tõmbas.
Kiskus püssil kuke vinna,
lubas metsa kaema minna.
:,: Kas saab mõne linnu kätte,
või ehk jänes satub ette. :,:

Siis, kui puhkes koidusära,
Metsas tõusis kõva kära.
Rebased ja paljud linnud
olid vaevu plehku pannud.
:,: Jänes lippas suures hädas –
Juhan aina jahti pidas. :,:

Refr: See jah! See jah!
:,: See on vana jahilugu,
milles tõtt on paras jagu. :,:

Andis paugu, mõtle nalja –
karu tuli koopast välja.

Kümme rebast tema kannul,
kadus üsna kiirel sammul.
:,: Kõige lõpuks kitsekari,
Juhan kannul neil kui vari :,:

Refr: See jah! See jah! ...

Küll on pühad – mõtles Juhan,
haavleid neile järgi uhan.
Andis paugu karja sekka...
ümberringi kõik jäi vakka.
:,: Juhan saagi arvas kokku,
karud, rebased ja sokud. :,:

Kümme metsist, rabakanad,
tõhud mitmed – noored, vanad.
Isegi üks vana põder
haavli ette jäänud nõder.
:,: Ilveseid sai kokku neli,
Tuhkruid kuus või seitse oli... :,:

Refr: See jah! See jah!...

Heale sõbrale

On tühjaks jäänud vana suksutall
ja võrke koob nüüd ämblik sadulal.
Küsid, miks ma olen õnnetu;
vastan, suksuke on lahkunud.

Refr: Heaks sõbraks, kaaslaseks ta mulle olnud pikil rännuteil.
Ta silmist headust, truudust leidsin.
Teist sellist hobu-sõpra raske on mul leida eluteel,
on hinges nukrus, huulil kurblik hüüe!

Ei enam kuule samme tuttavaid
ja tema jaoks kõik tööd on lõppenud.

Sõidab ta nüüd radu tundmatuid,
kus ei iial koos me viibinud.

Refr: Heaks sõbraks ...

On tühjaks jäänud ...

Sauna Antsul oli peni

Rahvalik

Sauna-Antsul oli peni,
väike valge kutsikas.
:,: Urises ja haukus seni,
kuni viimaks hammustas. :,:

Sauna-Ants lõi peni maha
suure aiateibaga,
:,: mattis peni aia taha,
risti peale kirjutas: :,:

Sauna-Antsul oli peni ...

Sõidulaul

Viis ja sõnad Eno Raud

Tõlla ees meil tormab neli Tori täkku,
tagumiku alt meil läbi lendab maa.
:,: Kabjad löövad meile musta pori näkku,
aga tee ei lõpe, otsa sõit ei saa. :,:

Hobused on vahul, ragisevad rangid,
mustal taeval sähvib ekslev välgunool.
:,: Kihutame nagu põgenevad vangid,
kelle kandu limpsab verekoera koon. :,:

Selle sõidu lõpust mõelda me ei taha,
otse püsti ees on pimeduse sein.

:,: Sellest sõidust ainult mälestus jääb maha
ja me surnud ema ettetuntud lein :,:

Tõlla ees meil tormab neli Tori täkku,
tagumiku alt meil läbi lendab maa.
:,: Kabjad löövad meile musta pori näkku,
aga tee ei lõpe, otsa sõit ei saa. :,:

Tsirkus

Viis V. Toomemets, sõnad J. Sütt

Ja minu najal vaid seisab
see terve tsirkus koos.
Ma hoolsalt raamatuid täidan
areeni all büroos.

Ref: Kui tahan, peatub lõvi tallena siin,
kui tahan, kõik kolm karu minema viin,
kui tahan, nööri mööda rahvakunstnik käib ...

Ma oma andeid ei peida,
siin olen võimas ma!
Ei enne sulepead heida,
kui plaanid täis kõik saan.

Refr: Kui tahan ...

Pardike ja mooniõis

Viis Vittorio Mascheroni, sõnad Vladimir Beekman

Kord põllul, kus kirendas punane moon,
üks pardike paterdas papaga koos
ja võlutult silmitses purpurset moonikest
parditütreke noor:
„Pai papa kas moonikest puutuda saan?”
Kuid pajatas pardile papake hea:

„Ei pisike pardike moonikest puutuda saa.”
Ja lausus veel, kui nokkis värsket heina:
„Eks nii on elu, ära nõnda leina!”

Refr: Sa tead ju, et moonid kõik on pikad, pikad, pikad,
:,: kuid pardike on väike. :,:
Sa tead ju et moonid kõik on pikad, pikad, pikad,
kuid pardike on väike. Nii oli, on ja jääb.

Kord lainetes vallatles pardike noor
ja perve pealt piilus punane moon
ja puutuda purpurpunasel moonil on pisikest
pardikest soov:
„Pai mamma, kas pardikest puutuda saan?”
Kuid pajatas pojale mammake moon:
„Ei pisike moonike pardikest puutuda saa!
Kui pardil lased ennast haneks püüda,
kuis võib siis terve maailm enam hüüda!”

Refr: Sa tead ju, et moonid kõik …

Ja ometi ilusal õiekuu ööl,
kui särasid lõbusalt põllud ja veed,
me pisike pardike põgenes pesast
ja moonile naiseks siis sai.
Kuid kurvemaks läheb veel lauluke nüüd,
sirp lõikab ja põlluke lagedaks jääb,
ja tuuleke tõuseb ja moonid kõik minema viib.
Nii läkski lendu uhke moonipeiu
ja püüdis haneks väikse pardineiu.

Refr: Sa tead ju, et moonid kõik …

Tiigrikutsu

Sõnad ja viis: Joel Steinfeldt

Mul juba sünnist saati tiigri süda sees.
Mul kõik on õed ja vennad, kes seal metsa sees.
Mul ema ööbik, isa lõvinahas käib.
Mul terve mets on ainult sugulasi täis.
:,: Ise olen tiigrikutsu ja ma ei karda kedagi. :,:

Kord ema laulis mulle väga kurba viit.
Ja isa õpetlikud sõnad lausus siis:
"Sul ainsaks vaenlaseks on loodud inime".
Kuid ma ei suutnud uskuda neid sõnu siis!
:,: Sest et olen tiigrikutsu ja ma ei karda kedagi. :,:

Ja kord siis seisiski mu vastas jahimees.
Tal julgelt otsa vaatasin, ei jooksnud eest.
Sest et olen tiigrikutsu ja ma ei karda kedagi.

Mul haavad paranen’d, mul tiigri süda sees.
Mul kõik on õed ja vennad, kes seal metsa sees.
Mul terves metsas ainult sugulased need,
mul ainsaks vaenlaseks on loodud inime.
:,: Sest et olen tiigrikutsu ja ma ei karda kedagi. :,:

Hülgeviga

Viis ja sõnad J. Tätte

Metsa all on, metsa all on samblik.
Samblikus on, samblikus on ämblik.
Ämblikul on, ämblikul on püksid.
Ta ei ole, ta ei ole üksi.

Ämblikul on, ämblikul on sõber.
see on väike, see on väike põder.
põdral seljas, põdral seljas seelik.
Põder veidi, veidi ülemeelik.

Kudusid koos, kudusid koos võrgu.
Kasutasid jalgu nad ja sõrgu.

Võrku sattus, võrku sattus hüljes.
Hülgel oli hülgeviga küljes.

Hüljes tahtis olla väga sõber.
Nõusse jäi nii ämblik kui ka põder.
Ämblik tahtis, ämblik tahtis hüljest
hoiatada põdra halvast küljest.

Põder liiga, liiga ülemeelik,
liiga kõrgel, liiga kõrgel seelik.
Ämblik, põder, ämblik, põder, hüljes,
kõigil nüüd on hülgeviga küljes.

Tundsid üksteist justkui juba ammu,
püüdsid käia hästi ühte sammu.
Tundsid üksteist. tundsid üksteist ära
ja nad läksid ja nad läksid ja nad läksid ja nad läksid…

Viimne ratsu

Viis Lajos Illes, sõnad Karoly Frenreisz, tõlkinud H. Soop

Loojangule vastu kappab üksik hobune,
kuhu viib küll tema tee,
kas tal pole peremeest?
Kiirest jooksust sasitud on uhke ratsu lakk,
tolmune on sile nahk, kauneis silmis valuvahk.

Refr: Miks nii on, sind ei vaja keegi enam nüüd,
ja kas on kõiges selles kõiges sinul üldse süüd,
et meil kõik masinate abil tehtud saab,
aga sind inimene varsti unustab?

Koplist pääsnud, aina otsib oma kodu veel,
alles jäänud on küll tee, aga maja pole see.
Põrnitseb sind sajasilmne kivihiiglane,
just kui sulle selgeks teeks, et sa oled viimane.

Refr: Miks nii on …

Loojangule vastu kappab üksik hobune.
Kuhu viib küll tema tee,
kas tal pole peremeest?

Põrsa põli

Viis: J.Jones, Sõnad: H.Runnel

Mudamere ääres
porikalda peal
oleks aga mõnus elu
tillukesel seal.

Keegi seal ei riidle,
kui su kärss on must,
keegi seal ei keela
väikest vallatust.

Hiired seal on hukas,
rotid seal on raisus,
roosa põrsas magab
kanapoja kaisus.

Ali-bali-tuli-bali-taa

Ameerika rahvaviis

Siga istus suure seinakella all,
laulis ali-bali-tuli-bali-taa.
Ja mõtles mis on seinakella sees,
laulis ali-bali-tuli-bali-taa.
Laulis nii, laulis naa, laulis ali-bali-tuli-bali-taa.
Siis kui lööma hakkas kell jooksis siga nagu hull,
laulis ali-bali-tuli-bali-taa.

Jänes istus laia raudtee rööpa peal,
laulis ali-bali-tuli-bali-taa.
Ja oma hambaid puhastas ta seal,
laulis ali-bali-tuli-bali-taa.

Laulis nii, laulis naa, laulis ali-bali-tuli-bali-taa.
Siis kui paistsid rongi ääred tegi jänes pikad sääred,
laulis ali-bali-tuli-bali-taa.

Kukk istus kana pesa serva peal,
laulis ali-bali-tuli-bali-taa.
Ja mõtles mis teeb kana seal,
laulis ali-bali-tuli-bali-taa.
Laulis nii, laulis naa, laulis ali-bali-tuli-bali-taa.
Siis kui pessa veeres muna kuke palgel tõusis puna,
laulis ali-bali-tuli-bali-taa.

Dona Dona

Viis Sholom Secunda, sõnad H. Karmo

Vankril väriseb seotult uteke,
linna poole läheb tee.
Tiirleb sinises taevas pääsuke,
tiirleb muretult päikse ees.

Refr: Ja kuldse rukkipõllu peal
naerab, naerab tuul –
naerab terve päeva seal
ta soojal suvekuul:
– Dona, dona, dona, dona...

Nukralt küsib siis tuulelt uteke:
“Ütle, mis teeb rõõmsaks sind?
Võiks ju minagi olla pääsuke –
miks siis loodud on lambaks mind?”

Refr: Ja kuldse rukkipõllu peal ...

Saatus selline sul on, talleke –
lahkud siis, kui õitseb maa.
Üksnes neile, kel tiivad tugevad,
orjus iial ei osaks saa.

Refr: Ja kuldse rukkipõllu peal ...

Karulaane jenka

Viis L. Veevo, sõnad H. Tõnson

Paksus karulaanes, metsakurus suures,
kõrge kuuse all,
õhtust läheb lahti ja ei anna mahti
lõbus mäng ja trall.

Kuu see taevast vaatab, silmi lahti paotab,
küllap arvab vist,
et on tantsu nimeks, mida paneb imeks
rock'n'roll või tvist.

Refr: :,: Kriimsilm, karuott ja rebane,
siilipoiss ja jänes karvane
hüppavad üheskoos,
üksmeelses tantsuhoos
karulaane jenkat. :,:

Mutt see puhub pilli, ninal uued prillid,
nooti hästi teab.
Trummilööjaks ilves, nägu tähtsalt pilves,
rütmi paika seab.

Kontrabass on põdral, viiul tema sõbral
tuttkõrv oraval.
Kõik on väga rahul, ükski pole pahur
kõrge kuuse all.

Refr: Kriimsilm, karuott ja rebane ...

Lepalind

Rahvalik viis

Lenda, lenda, lepalind,
tuhat korda palun sind.
Lenda, lenda kaugele,
lenda sinna, kus mu kallike.

Lenda kiirel lennul sa,
teda mu poolt tervita.

Kui ta küsib, mis ma teen,
ütle, et ta järel igatsen.

Ütle, et ta ei kurvastaks,
ütle, et ta nutma ei jääks.
Hetkel kaugel viibin ma,
tulen tagasi ma võitjana.

Sinu silmad on kui öö.
ära õnnetuks mind tee.
Nõnda laulis väike lepalind,
kui ta tervitas, mu kallim, sind.

Lenda, lenda lepalind ...

Valge tuvi (Una Paloma Blanca)

Viis Johannes Bouwens, sõnad H. Karmo

Iga kord kui öö on võimul,
surub laotus ligi maad,
iga kord kui koidab uus päev,
muutun valgeks tuviks ma.
Tunnen värske heina lõhna,
näen kuis kuldseks muutub liiv,
kuulen häält, mis kutsub kaasa
ja mind päikest leidma viib.

Refr: Una paloma blanca,
mäe kohal hõljun kui lind.
Una paloma blanca –
tuul kannab edasi mind
(ja) vabadust käest
ei anna nüüd eal.

Oli aeg, mil polnud päikest,
ümberringi trellid vaid,

tahet püüti jõuga murda,
kuid ma siiski vabaks sain.

Refr: Una paloma blanca ...

Iga kord kui öö on võimul,
surub laotus ligi maad,
iga kord kui koidab uus päev,
muutun valgeks tuviks ma.

Refr: Una paloma blanca ...

Vändra metsas

Rahvalik viis

:,: Vändra metsas, Pärnumaal,
juhhaidii, juhhaidaa,
lasti vana karu maha,
juhhaidii, aidaa. :,:

Refr: Valerii, valeraa,
Valleral-lal-lal-lal-lal-la, hei!
Juhhaidii ja juhhaidaa,
Ju-heidii-heidaa.

:,: Pojad jäivad järele,
juhhaidii, juhhaidaa,
viidi Pärnu laadale,
juhhaidii, aidaa. :,:

Refr: Valerii, valeraa ...

:,: Õpetati tantsima,
juhhaidii, juhhaidaa,
kahel käpal kõndima,
juhhaidii, aidaa. :,:

Refr: Valerii, valeraa ...

Midrilinnu mäng

Viis A. Vedro, sõnad J. Org

Meil oli üks, meil oli üks midrija lind,
meil oli üks, meil oli üks midrija lind,
tiivad tal, tiivad tal tinutud,
varbad tal, varbad tal vasetud.

See tegi, see tegi, palju meil paha
meie õuna, meie õuna, õunaaias,
sõi ära sõi ära kikermarjad,
kõige ilusamad, kõige ilusamad roosililled.

Lendas ta, lendas ta, lendas ta metsa,
lendas ta, lendas ta, lendas ta metsa.
:,: Kellel paelad, kellel paelad, püüdku ta kinni!
Kellel võrgud, kelle võrgud, võtku ta kinni! :,:

Kaks karujahimeest

Rahvalik

Metsa läksid sa ja metsa läksin ma
ja metsa läksid kaks karujahimeest ka.
:,: Oh, hoi-ai-jaa tiralla-laa,
ja metsa läksid kaks karujahimeest ka. :,:

Püssi võtsid sa ja püssi võtsin ma
ja püssi võtsid kaks karujahimeest ka.
:,: Oh, hoi-ai-jaa ... :,:

Karu nägid sa ja karu nägin ma
ja karu nägid kaks meest korraga.
:,: Oh, hoi-ai-jaa ... :,:

Karu lasksid sa ja karu lasksin ma
ja karu lasksid kaks meest korraga.
:,: Oh, hoi-ai-jaa ... :,:

Nahka võtsid sa ja nahka võtsin ma
ja nahka võtsid kaks karujahimeest ka.
:,: Oh, hoi-ai-jaa ... :,:

Naha müüsid sa ja naha müüsin ma
ja naha müüsid kaks karujahimeest ka.
:,: Oh, hoi-ai-jaa ... :,:

Raha said sa ja raha sain ma
ja raha said kaks karujahimeest ka.
:,: Oh, hoi-ai-jaa ... :,:

Kõrtsi läksid sa ja kõrtsi läksin ma
ja kõrtsi läksid kaks karujahimeest ka.
:,: Oh, hoi-ai-jaa ... :,:

Napsu võtsid sa ja napsu võtsin ma
ja napsu võtsid kaks karujahimeest ka.
:,: Oh, hoi-ai-jaa ... :,:

Purju jäid sa ja purju jäin ma
ja purju jäid kaks meest korraga.
:,: Oh, hoi-ai-jaa ... :,:

Koju läksid sa ja koju läksin ma
ja koju läksid kaks karujahimeest ka.
:,: Oh, hoi-ai-jaa ... :,:

Peksa said sa ja peksa sain ma
ja peksa said kaks meest korraga.
:,: Oh, hoi-ai-jaa ... :,:

Konna kosjad

Briti rahvaviis, sõnad Heldur Karmo

:,: Konn astus usinasti mööda teed. Ja-jaa! Ja-jaa! :,:
Konn astus usinasti mööda teed, –
oli alanud ball paksu metsa sees …
Ja-jaa! Ja-jaa! Ja-jaa!

:,: Nägi konn, see on tore ball… Ohoo! Ohoo! :,:
Nägi konn – see on tore ball,
sest hiireneiu meeldis tall' …
Ohoo! Ohoo! Ohoo!

:,: Ning tantsima hiirt juba kutsus ta. Ahaa! Ahaa! :,:
Ja kui tiiru kolmandat tegi ta,
siis teatas hiirele: – Mu naiseks saad!
Ahaa! Ahaa! Ahaa!

:,: Sõnas hiir: – Ei meeldi mull' see jutt. Ei-ei! Ei-ei!:,:
Sõnas hiir: – Ei meeldi mull' see jutt,
sest mul on peigmeheks ammu mutt …
Ei-ei! Ei-ei! Ei-ei!

Siis lahkus konn ja ütles solvunult: – Head teed! Head teed!
Lahkus solvunult, öeldes vaid: – Goodbye! Goodbye!
Lahkus solvunult, öeldes vaid:
– On ilmas teisigi jahimaid,
:,: adios, goodbye, head teed! … :,:

Frog went a-courting

Briti rahvaviis

Frogg went a-courtin' and he did go, uh-huh,
Frogg went a-courtin' and he did go, uh-huh,
Frogg went a-courtin' and he did go
To the Coconut Grove for the midnight show,
Uh-huh, uh-huh, uh-huh.

Mollie Mouse was the hat-check girl, woo-woo,
Mollie Mouse was the hat-check girl, woo-woo,
Mollie Mouse was the hat-check girl,
He thought he'd give this chick a whirl,
Woo-woo, woo-woo, woo-woo.

He sauntered up to Mollie Mouse's side, uh-huh,
He sauntered up to Mollie Mouse's side, uh-huh,
When he got up to Mollie Mouse's side,

He whispered "Mollie, will you be my bride?"
Uh-huh, uh-huh, uh-huh.

Not without my Uncle Rat's consent, uh-uh,
Not without my Uncle Rat's consent, uh-uh,
Not without my Uncle Rat's consent
I wouldn't marry the President,
Uh-uh, uh-uh, uh-uh.

Well, she said "That's it, Clyde, better hit the road, farewell"
"That's it, Clyde, better hit the road, goodbye"
"That's it, Clyde, better hit the road"
"You ain't no frog you're a horned toad, farewell, goodbye, adios"
Farewell, goodbye, adios.

Karulaul

Viis, T. Aare, sõnad H. Käo

Karu elab loomaaias,
matsakas ja muidu maias,
ja nii kõmbib ta aina
kõmpa-kõmpa-kõmpa-kõmpa.

Metsas karu pole näha,
metsas on tal külm ja paha
ja nii müttab ta aina
müta-müta-müta-müta.

Loomaaeda tahan ma
karu kaissu tuduma.
Kahekesi sööks
seal kommi päevad ööd.

Tule, tule, tule, tule, tule, tule, tule, tule sa
nüüd loomaaeda ühes minuga!
Egas keegi karda karu,
karul mitme mehe aru,
jõudu, jaksu ülearu ...

Ah hahaa ….

Karu silmad on kui sulakuld,
sealt lõõskab inimarmastuse tuld.
Peab mõni mees koera ja mõni peab kassi,
mõni peab ahvi, kes elab tal sahvris.
Mina ainult karu armastan!

Ah hahaa …

Mõmm!

Tule, tule, tule, tule, tule, tule, tule, tule sa,
mu unedesse, karukene hea!
Unes karu ilmuski,
loomaaiapiletit
minult ta ei nõudnudki ...

Ah hahaa…

Ai - ai - jaa …

Peab mõni mees koera ja mõni peab kassi,
mõni peab ahvi, kes elab tal sahvris.
Mina ainult karu armastan!

Miks karu talvel magab?

L. Knipper

Ükskord külmal talvekuul uitas teel karu suur,
ei tal olnud metsas külm, soe kasukas tal üll.
Sammus, sammus kodu poole, sihtis otse koopa poole,
astus kogemata ka Reinu saba peale ta.

Tõstis kisa Reinu suu, ehmus nii karu suur,
et ta vaese kartlik meel, männi otsa valis tee.
Ülal oraval on maja, mida parandada vaja –
hüüdis sealt rähn Kirjutäpp: „Vaata ette, mesikäpp!“

Karul otsus sedamaid: „Talvel ma magan vaid.“
Nüüd, kui väljas sajab lund, magab karu talveund.

Mõte lohutab siin teda, et ei kedagi ta sega.
Rõõmus on ta lume all, et ei ole saba tal.

Must ronk

Viis R. Rannap, sõnad O. Arder

Ronk, see va must elajaloom,
Teeb tronk-tronk-tronk sihukest häält.
Arvatakse, kurja karja toob.
Ei ma usu temast halba ilma pääl.

Refr: Must ronk!
Lenda, lenda, lenda, must ronk!
Lenda, lenda, lenda, must ronk!
Lenda, lenda, lenda, must ronk!
Lenda, lenda, lenda, must ronk!
Must ronk! Valge lind! Lenda!

Alati, kui koduõuel ronka näen,
muutub kohe õige rõõmsaks minu meel.
Tõstan tema tervituseks üles käe,
näitan ette kuldse sõrmuse.

Refr: Must ronk! ...

Öeldakse, heal lapsel palju nimesid.
Nii ei ole seegi mingi ime siis,
rongal et neid palju rohkem on kui viis,
Mõned nendest kõlavad siis nii:

Tronk, kronk, kronks, kromp, krouk, rõuk, kõng, rongas,
krongas, krongits, krongi-jaagup, korp, valge lind!
Ronk! Must ronk! Lenda!

Ronk, see va must elajaloom ...

Kui sa ütled „rongaisa”,
valge lind võib tõsta kisa.
Kui sa ütled „rongaema”,
siis sa solvad ronga ema!

Refr: Must ronk ... (2x)

Muti metroo

Viis R. Päts, sõnad U. Leies

Täna ma jutustan sellise loo:
elas kord mutt, kellel oli metroo.
Just nagu päris, kuid lühem ja pisem,
selle ta kaevas ja ehitas ise.

Nüüd see metroo juba käigus tal ongi,
sõidavad trepid ja sõidavad rongid.
Jaaniuss, rongijuht, valjusti teatab:
„Rong ainult minuti jaamades peatab!”

Sõidavad mutid ja sõidavad hiired,
sõidavad kõik, kellel tuline kiire.
Tigugi ruttu tööle saab minna,
varem ta alati hilines sinna.

„Tore, et mutt tegi metsa metroo!”
kiidavad sõitjad alati koos.
Mutt aga töötab ja varsti peaks saama
valmis ta jällegi toreda jaama.

Mesimumm

Sõnad ja viis Joel Steinfeldt

Heinamaa peal lendas väike armas mesimumm,
lendas, põses maasika närimiskumm.
Kõht oli pudi täis
ja päike kõrgel käis.
Lendas üles,
lendas alla,
tegi summ-summ.

Mesimummil oli täna antud vaba päev.
Lendas, väiksed püksid jalas ja vestiväel.
Nuusutas ühte lille,

peatus teise lille peal –
nii ta oma päeva veetis heinamaa peal.

Summ summ, summ summ summ summ
Summ summ summ summ (4x)

Mesimummil lendamisest väsind vasak tiib.
Otsis kohta, kuhu maanduks,
peatukski siis.
Kõikjal puha lillemeri,
maandumine polegi nali.
Kuid üks lage mätas eemal paistis, summ summ.

Maandus vastu mätast põmmdi nii mesimumm,
nõela mätta sisse torkas, ai-ai summ summ.
Mätas kohe üles kargas,
mesimumm ära arvas –
polegi see mätas, vaid on hoopis karumõmm.

:,: Ei olnudki see mätas, vaid oli hoopis karumõmm. :,:

Üksinda ma kõnnin metsas

Üksinda ma kõnnin metsas,
ümberringi kuused, kased.
Orav istub männi otsas,
linnukene siristab.

Refr: Titiriti-titiriti ti-ti-tii,
see linnukene laulab nii,
titiriti-titiriti ti-ti-tii,
ta laulab nõnda õhtuni.

Jänes istub põõsa vilus,
reinuvader künka taga.

Küll on metsas olla ilus,
linnukene siristab.

Refr: Titiriti-titiriti ...

Läbi metsa voolab oja,
ojas kalad hõbedased,
Kuuse ladvas linnupojad
lõbusasti tiuksuvad.

Refr: Titiriti-titiriti ...

Kirbulugu

Rahvalik

Elas ilmas väike kirp,
tema oli väle kui ka nirk.

Refr: Tiritimma, tiritimma,
tiritimma, üks-kaks-kolm!

Kui vanamees särki kulutas,
siis kirbu välja vihastas.

Refr: Tiritimma ...

Siis kirp see luges üks-kaks-kolm
ja lendas särgist nagu tolm.

Refr: Tiritimma ...

Siis nägi ühekorraga -
üks daame pika kleidiga.

Refr: Tiritimma ...

Siis kirp see luges üks-kaks-kolm
ja hüppas särki nagu tolm.

Refr: Tiritimma ...

Tema ronis mööda püksisäärt
ja üles mööda kleidiäärt.

Refr: Tiritimma ...

Siis nägi ühekorraga,
uhke loss seal pehme mööbliga.

Refr: Tiritimma ...

Siis kirp see luges üks-kaks-kolm
ja hüppas lossi nagu tolm.

Refr: Tiritimma ...

Siis tuli ühekorraga
üks pristav kahe võmmiga.

Refr: Tiritimma ...

Kui pristav sisse astus seal,
kaks võmmi seisid ukse peal.

Refr: Tiritimma ...

Kui otsa lõppes pristavi jant,
siis vaene kirp oli päris sant.

Refr: Tiritimma ...

Tiritimma ...

Laimjala pullilugu

Rahvalik

:,: Suisel ajal ilm oli tore, :,:
:,: läksime Laimjala metsa loole. :,:
:,: Poole päeva võtsime loogu, :,:
:,: tulime küüni juure koogu. :,:
:,: Kartsime hirmsat metsakolli, :,:
:,: Rapi-Reeda rusket pulli. :,:
:,: Kuulsime metsast pulli hääle, :,:
:,: Juula sai rabinal virna pääle. :,:
:,: Kes aga sai, see tsirkas metsa, :,:
:,: Joak aga poiss sai tamme otsa. :,:
:,: Nüüd pole muud kui aina öhka, :,:
:,: pull pani puu alt toidu nahka. :,:
:,: Mina vaatasin et veis on veis, :,:
:,: kõik lauanõud lasi paska täis. :,:
:,: Kaapis jalaga korda kaks, :,:
:,: ja möirates siis metsa läks. :,:
:,: Juula pani padavai Laimjala möisa, :,:
:,: kaibama seda polutseile. :,:

:,: Polutsei tegi protokolli, :,:
:,: Rapi-Reeda ruskel pulli. :,:
:,: Lubas aga kohe oma kohust täita, :,:
:,: Rapi-Reedal rihma näita. :,:
:,: Teeme selle loo nüüd lühemaks, :,:
:,: saab joomakorra vähemaks. :,:
:,: Sellel laulul on nüüd lõpp, :,:
:,: sest tühjaks sai minu õllekapp! :,:

Hiir hüppas

Rahvalik

Oh seda elu ja õnne,
oh, seda lusti ja rõemu,
oh, seda pidu ja põlve,
torupill kui kutsub meid tants`ma.

Hiir hüppas ja kass kargas,
vana karu lõi trummi,
kirp aknast välja,
nahkpüksid jalga!

Ilust pillilugu ja laulu,
seda lõbu, lusti ja rõemu.
Mängumõnu, nalja ja tralli,
kaerajaani, tuljaku tantsu!

Hiir hüppas ja kass kargas,
Vana karu lõi trummi,
Lõi trummi lõhki –
Sai vaevast lahti!

Suur härg

Rahvalik

:,: Toodi härga Türgimaalta, :,:
:,: Suuri sõnni Soomemaalta. :,:
:,: Kes pole iial ikkes olnud, :,:
:,: Kümnel aastal kündnud maada. :,:

:,: Tuhat sülda turja laia, :,:
:,: Sada sülda sarved pikad. :,:
:,: Kui ta ammus, taevas kõikus, :,:
:,: Kui ta mõiras, maa värises. :,:
:,: Härg oli suuri, oli paksu, :,:
:,: Kündis mäed, kündis männid, :,:
:,: Kündis kuused kummulisti, :,:
:,: Pedakad päris pikali. :,:
:,: Jäin ma meesi mõtlemaie, :,:
:,: Et kust saan härja tappejaida, :,:
:,: Suure sõnni surmajaida, :,:
:,: Seda jäin ma mõtlemaie. :,:
:,: Tõin siis tapja Tartumaalta, :,:
:,: Teise tapja Türgimaalta. :,:
:,: Sada meest oli sarvessagi, :,:
:,: Ei saand härga ära tappa. :,:
:,: Tuli mu väike vennakane, :,:
:,: Sõrme suuru poisikene. :,:
:,: Kämmelil tema käänas härja, :,:
:,: Russikul tema rutjus härja. :,:
:,: Verda sai venegi täie, :,:
:,: Rasva suure laeva täie, :,:
:,: Sääreluist sai sängisambad, :,:
:,: Reieluist sai rihvelpüssi. :,:

Siga, siga

On sigu rasvaseid, nii palju kasvab neid,
on ülesande suure saanud nad.
Ja möödub aasta – paar, ning asi ongi klaar,
nad Ühendriigid maha jätavad.

On sigu rasvaseid, nii palju kasvab neid,
nad eluskaalus juurde võtavad
ja möödub nädal või kaks, pekk muutub veelgi paksemaks
ja Ameerika maha jääb meist.

Oh siga, siga, mis sul viga,
mis sul viga on aatomisajandil töörahva õnne jaoks elada.
Siga, siga, mis sul viga,
pikka iga sul soovin ja liha sul proovin,
Ameerika maha jääb meist.
Oo, siga, siga, mis sul viga,
laiad töörahva massid ja koerad ja kassid su lihaga toidavad end
ja kui kärvadki sa, ei jää sind leinama ma,
sinu asemel sööme siis veist.

On suures mures lehm, tal piimatoodang kehv
ja rasvaprotsent jätab soovida.
Ta sellest aru saab ja hoolsalt pingutab,
ja selja taha jääb peagi USA.
All karjaväravas ta silmad säramas,
on tema jaoks nüüd alan'd noorus uus.
Leitud uus on dieet – haljasmass ja söödapeet,
ja rasvaprotsent meil varsti on kuus.

Kuulen hella karjakella –
lehm kui sõjaväekindral, kel käes valged kindad,
manööverdab karjamaa pääl.
Kuulen hella karjakella
ja ma tunnen, et varsti saab poest rohkem vorsti
ja rohkem saab võid meiereist.

Kuulen hella karjakella,
süda rinnus mul tuikab, kui karjasarv huikab
Ja kuulda on karjuse häält.
Hüüab karjuse suu, kari vastab "Ammuu"
ja Ameerika maha jääb meist.

Näie põtra põllo pääl

Rahvalik

:,: Näie põtra põllo pääl, :,:
:,: põllo pääl. :,:

Refr: Tšubariki-tšupp-tšiki-kalina,
tšubariki-tšupp-tšiki-kalina,
kalina-malina,
tšubariki-tšupp-tšiki-kalina.

Soku suurõ söödü pääl ...
Lätsi tarrõ tagasi ...
Võti püssü pütü päält ...
Taba taaritõrdu päält ...
Lätsi vällä tagasi ...
Panni paugu põdralõ ...
Põdyr sattõ põlvildõ ...
Sokku suurõ söödüle ...

Mägra maja

Sõnad ja viis Joel Steinfeldt

Mägral oli maja nii nagu vaja,
see temalt võttis kogu tema aja.
Juba tehti treppi, juba pandi voodrit,
mägra peres polnud ainsatki loodrit.

Polnud mahti poesabas seista,
kõik, mis majas tarvis, ise valmis treis ta.
Nõnda mägra majas kasemetsa veeres
tasaselt ja targu elukene veeres.

Kuni ühel õhtul keegi äkki kloppis,
ukse taga seisid kährikkoerad troppis.
Trügisid kõik sisse, pambud pandi maha.
Vaatasid siis ringi: korter pole paha!

„Miski siin ei klapi!” hüüdis vana mäger.
„Kõik on korras, papi,” vastas talle kährik,
„ruum on teil ju lahe, jääme veidiks siia,
poleks mõtet asja kakluseni viia”.

Kährikuid on palju, neid on kihvad,
kõhu peal on kõigil rotinahast rihmad.
Jäidki koerad majja, seadsid ennast sisse,
omakorda võtsid sõpru korterisse.

Aga mägrapapi kõndis kohtu vahet,
lootuses, et kohus nuhtleb seda pahet.
Aga kohtusaksaks oli vana hall karu,
kellel kõik läks meelest, kes ei saanud aru.

Mägrapapi visalt ründas kohtumaja,
kuni tallas sisse suure laia raja.
See ei ole teada, kuidas lõppes kohus,
aga rada lookleb praegugi veel rohus.

Musta kassi jenka

Viis V. Lipand, sõnad H. Muller

Hommikul ma tõusin pahemaga voodist,
tuju minul täna polnud kuigi hea.
:,: Päev oli sompus ja tibutas veel vihma,
küllap vist täna mul viletsasti veab. :,:

Refr: Jah, just nii see juhtus:
ronkmust kass istus kõnniteel.
:,: Küll on kassidel hullud tujud –
kõtt, jah, sina puudusid veel. :,:

Sõbralikult vurre liigutas Miitsi,
tasakesi ümisedes sõnas nüüd:
:,: „Ma tahaks kuulda üht musta kassi twisti,
mina ju olengi laulu prototüüp!” :,:

Refr: Jah, just nii see juhtus:
ronkmust kass istus kõnniteel.
:,: Vaevalt twistiga sain ma toime –
kiisu mult jenkatki nurus veel. :,:

„Musta kassi jenkat pole veel loodud,”
seletada asjalikult püüan ma.
:,: „Kuid olen kuulnud, et jenka on nüüd moodne.
kirjuta minule kassijenka ka!” :,:

Refr: Jah, just nii see juhtus:
ronkmust kass istus kõnniteel.
:,: Nüüd ma täitma pean kiisu soove,
muidu mõne vembu viskabki veel! :,:

Lambarock

Viis F. Mandre, sõnad I. Lember

Lambad sõid rokka ja kiitsid kokka,
Lambad sõid rokka ja kiitsid kokka.
Siis nad hakkasid tantsima rokki,
tantsisid kasuka karvad lokki.
Tantsisid kasuka karvad lokki.

Refr: :,: Tantsisid sokkis, tantsisid rokki,
tuul aga nokkis lehvivaid lokke. :,:

Palav siis hakkas, tantsutrall lakkas,
Palav siis hakkas, tantsutrall lakkas,
heitsid puhkama põõsa taha,
viskasid soojad kasukad maha.
Viskasid soojad kasukad maha.

Refr: Tantsisid sokkis ...

Vanaema sai lammastelt lokke,
korjas üles ja kudus neist sokid.
Mina siis tantsisin sokkides rokki.
Tantsisin, kuni tuli auk sokki.
Tantsisin, kuni tuli auk sokki.

:,: Tantsisin sokkis, tantsisin rokki,
tantsisin kuni tuli auk sokki. :,:

:,: Tantsisin sokkis, tantsisin rokki,
tantsisin kuni tuli auk sokki. :,:

Karvast sõpra oodates

Viis H. Hindpere, sõnad P. Aimla

Küll on ilmas palju õnne, küll on lastel hea –
miljon rõõmu, millest enne mõeldagi ei tea!
Eile õhtul hõiskas meile naabri-Marvin just:
„Tulge meile, näitan teile hiigelüllatust!”
Mis see oli, arvake – väike, must ja karvane?
Armas kääbuspuudlipoeg, absoluutselt elus koer.

Unenägudes nüüd mul on igal öösel koer:
hurt või spanjel, mops või buldog teki alla poeb.

Isa ütles: „Ole kindel, täitub kord su soov,
kui sa korralikud hinded tunnistusel tood!”
Ema lausus omalt poolt: „Elus asi vajab hoolt.
Koer peab ennast tundma ka perekonnaliikmena.”

Koeri meie hoovi poistel teistelgi on siin:
kellel kolli, kellel bokser, kellel bernhardiin.
Väiksel lapsel oleks õigem väike spits või taks,
lossikoer on üle kõige! Neid võiks olla kaks.
Suured silmad, väike suu, valge vallatu ja truu...
Õhtul kaissu võtan su – lapsed, koer on võrratu!

Hüääni nutulaul

Viis ja sõnad I. Valmis

Oo-oo-oo...

Mul ei ole sõpra, sest ilus pole ma,
ma välja näen nii kole, lapsed kardavad.
Ma üsna tihti nutan, kui keegi pealt ei näe,
käib külalisi harva, ma olen kurb hüään.

Oo-oo-oo...

Kui on väljas ilus, siis puuris jalutan,
see ongi minu töö, mis veidi lohutab.
Ma siiski tihti nutan, kui keegi pealt ei näe,
käib külalisi harva, ma olen kurb hüään.

Oo-oo-oo...

Loodan leida sõpra, võiks koos me elada,
ükskõik, kas ta siis lendaks või oskaks ujuda.
Ei enam siis ma nutaks, kui leidnud sõbra ma,
mis sest, et olen kole ja lapsed kardavad.
Ei enam siis ma nutaks, kui leidnud sõbra ma,
Ükskõik, kas ta siis lendaks või oskaks ujuda.

Oo-oo-oo...

Jääkarulugu

Viis ja sõnad InBoil

Tulen linnaliinibussiga kell kuus.
Bussijuhil lilla ülikond on uus.
Sõidab vahel väikeste majade,
peatub, ootab korviga tädisid.

Tulen maha meie peatuses, on soe.
Kuigi minna palju jala veel, ei loe.
Hoovid täis lõhnu ja värvisid,
aiad nagu väikesed maailmad.

Linna ääres vahel luhtade on tee,
otse sinu suure majani viib see.
Seisad oma lillega kübaras,
viipad suure joonistusplokiga.

Joonistame koos jääkarusid ja lund.
Kes ei virmaliste valgusel saa und.
:,. Tõuseb valgelt paberilt ülesse,
astub maasikapeenarde vahele... :,:

Ronk

Viis A. Vainola, sõnad T. Trubetsky

Ma istun kolde ees ja
see on siiski tõik,
et olen tühjas lossis.
Lahkunud on kõik.
Mul ainsaks kaaslaseks on ronk.

Mul pisut õudne näib see
nurgas kõrguv kapp.
See kapp on täis kassette.
Koldel mängib makk.
Mul ainsaks kaaslaseks on ronk.

Ei kuule, kuidas kivi
vahel laulab kilk.
Ma olen rahulik, mul
püsib tema pilk.
Mul ainsaks kaaslaseks on ronk.

Näe, klantsib tulekumas
seinal rippuv maal.
Ei sellest hubasemaks
muutu kõle saal.
Mul ainsaks kaaslaseks on ronk.

Ma tõstan halu tulle.
Halust tilgub vaik.
Ei muutu valgemaks see
üksildane paik.
Mul ainsaks kaaslaseks on ronk.

Nüüd enam sepikojas
vasarad ei löö.
Ma pole päris kindel,
lõpeb kord see öö.
Mul ainsaks kaaslaseks on ronk.

Karude elust

Viis A. Taylor, sõnad T. Saviauk

On metsas karu kuningriik,
see asub mitte kaugel siit.
Seal elab pätsuperekond,
kes lusti peale maias on.

Refr: Nii hoolib rohkem viiulist ta,
mis tehtud sahvririiulist ja
sealt ammu otsa lõppend leib,
laul ja tants veel toidab neid.

Meeles vana sabatants
ja kaugelt tulnud nabatants
on justkui oma kätetöö –
nii lendab päev ja möödub öö.

Refr: Nii hoolib ...

Kui algab viimne torupill,
on tantsust saadud verivill.
See segab, õnnetus ja rist,
neil ühte jalga astumist.

Refr: Nii hoolib ...

Kui segi läheb tantsusamm,
siis mängu pandaks käparamm.
See teise karvakatte seest
taob tolmu endisaegadest.

Refr: Nii hoolib ...

Higist tilgub laup ja lõug,
nii kaalust kaotab karutõug.
Vaatad lähemalt ja ott
on hoopistükkis rott mis rott.

Refr: Nii hoolib ...

Vesiroti laul

Krabi teenida mu kohus –
olgu kasvõi elu ohus.
Ülemuse käsk on seadus,
parim palk on tema headus.
Kättemaksuplaan on tõhus,
varsti pöiakad mu kõhus.

Refr: Singadi-vongadi, tasa ja targu,
elu nuhtleb üksnes argu.
Singadi-vongadi, ette ja taha
jälgi jääda ei või maha.

Alluv olla pole lõbus,
bossiks saada oleks mõnus:
käsiks-keelaks justkui tema,
vahel harva oleks kena.
Täita võiksin siis kõik soovid,
teistest üldsegi ei hooliks.

Refr: Singadi-vongadi ...

Viulaul

Viis ja sõnad P. Veedla

Viu vaatab kõrgelt ülevalt, kas leiab maa pealt hiire,
ning päevast päeva pidevalt teeb põllu kohal tiire.
Ning tihti istub postil ja seal passib taevast hiiri,
ei iialgi niisama ta ei naudi päiksekiiri.

:,: Viu, viu viu viu. Viu, hiireviu. :,:

Viu raiesmiku servale on seadnud vahiposti.
Ta vaatab ette, kõrvale, kuid igatseb pruukosti.
Tal maitseb kimalane paks ja herilane edev,
viu nende pesi peilima on absoluutselt pädev.

:,: Viu, viu viu viu. Viu, herilaseviu. :,:

Viul jalad all on karvased – kas olgu poiss või piiga,
sest muidu põhjas elades võib külm neil teha liiga.
Veel välja kohal raplevad nad talvel ühtelugu
ja nii meil läbi laudud saigi kogu viude sugu.

Viu, viu viu viu. Viu, karvasjalg-viu.
Viu, viu viu viu. Viu, taliviu.

Seitse kassi

Viis A. Põldmäe, sõnad L. Tungal

Kord seitse väikest kassi
läksid metsast läbi,
nad leidsid tee pealt tassi,
seal olid hiired sees.
siis hiired naeratasid
ja kassid jalga lasid,
sest hiiri polnud näinud
neist ükski elu sees.

Refr: Pii-piiks, pii-piiks, oi õnne,
kes teada võis küll enne,
et hiiri pelgab Miisu
ja Ints ja Ants ja Tiisu.

Siis seitse väikest kassi,
läksid metsast läbi,
nad leidsid tee pealt tassi,
seal olid hiired sees.
Siis seitse väikest kassi

põrutasid kooli
just esimesse klassi,
et teada, kes on hiir.

Refr: Pii-piiks ...

Siili pulmad

Viis G. Podelski, sõnad U. Laht

Siil mitu aastat otsis naist
nii metsa alt kui aasalt,
ei leidnud küllalt ebamaist
ja erandlikku kaasat!

Refr: Talved läbi sooja samblavaiba all
põõnab väike okastega maiasmokk.
Suvel aga podisedes pahuralt,
otsib oma pruuti – pot-pot-pot!

Kord meeldis talle toonekurg,
kes seisis järve ääres,
kuid kurepreilil, oh kui kurb,
on liiga pikad säärеd!

Siis oravaga oli tal
kah tilluke romaan,
kuid männi latva ronida
siil kuidagi ei saand!

Refr: Talved läbi ...

Kolm korda lembeil suveöil
siil jaaniussi kohtas,
ent lõpuks pruudi ära sõi
ning kurvameelselt ohkas.

Siil mitu aastat otsis naist,
ei leidnud metsast, aasalt.
Siis lauda tagant viimaks sai
ta väärilise kaasa.

Pruut oli pehmeid okkaid täis,
siil pulma kutsus loomad,

ent pruut ei söö, ei joo, ei käi
ja isegi ei rooma.

Siil pulmatralli lõpetas
ja pettumust ei varjand,
sest naiseks oli võtnud ta
vaid vana riideharja.

Refr: Talved läbi ...

Siil praegu taotleb lahutust,
käib tihti rahvakohtus
ja otsib kõrtsist lohutust
ning naistevastast rohtu.

Kotka lend

Kord lendas lind üle õitsva maa,
tal oli kiire, koju ruttas ta.
Paar kirkaid kive, üksik oksaraag,
seal on ta kodu, sinna ruttab ta.

Refr: Sest et kõigil olema peab
kodu, mida meeles ta peab.
Hallide pilvede all kodu siiski tal.
Kuigi tiivad väsinud tal,
kodus loodab puhata ta.
Hallide pilvede all kodu siiski tal.

Kas oled näinud välku tapmas puid,
või merel laevu, tormis hukkunuid?
Nii mõtles lind, kui nägi ta,
ta nägi kotkast, verisulis maas.

Refr: Sest, et …

Kuid siiski vapralt lendu tõusis lind,
sest verel ikka on vere hind.
Veel kaua õhus nad tiirlesid,
ta valged suled need lendlesid.

Refr: Sest, et …

Loomad tööl

Rahvalik

:,: Oh sina kulli kurja lindu :,:
:,: Pani tööle teised linnud :,:
:,: Pani kure kündemaie :,:
:,: Haraka äestamaie :,:
:,: Künnilinnu külvamaie :,:
:,: Pääsu päida noppimaie :,:
:,: Ööbik ümber riisumaie :,:
:,: Sitika sisse vedama :,:

:,: Oh sina kulli kurja lindu :,:
:,: Pani tööle teised linnud :,:
:,: Hane rehte jahtemaie :,:
:,: Pardi pahmast tallemaie :,:
:,: Rebane oli reiepappi :,:
:,: Hunt oli hullu aidameesi :,:
:,: Karu oli kärmas kirjutaja :,:
:,: Mõistis mõõta mõisa vilja :,:
:,: Saatis aita suured viljad :,:

Kolm lehma

Viis: rahvalik, sõnad: A. Barkalaja

Kolm lehma lendas taevas,
kolm lehma lendas taevas,
kolm lehma lendas taevas,
ma nägin neid,
ma nägin neid,
ma nägin neid.

Nad tiibu lehvitasid ...

Ja alla naeratasid ...

Tuhat tänu

Viis ja sõnad J. Johanson

Ma tuhat korda tänan sind,
et ootasid mu ära, vend.
Nüüd edasi peab minema
ja süda olgu mureta.
Üks roheline põrnikas
mind nõndaviisi tervitas,
et ronis minu rännukotile,
sealt vaatas sulle järele.

Ma tuhat korda tänan sind,
et ootasid mu ära, vend.
Nüüd edasi peab minema
ja süda olgu mureta.
Üks hõbedane sipelgas
sind jõudumööda tervitas,
et ronis sinu rännukotile,
sealt vaatas mulle järele.

Ma tuhat korda tänan sind,
et ootasid mu ära, vend.
Nüüd edasi peab minema
ja süda olgu mureta.
Üks väike kuldne liblikas
sind nõndaviisi tervitas,
et lendas minu rännukotile
sealt vaatas sulle järele.

Ma tuhat korda tänan sind,
et ootasid mu ära, vend.
Nüüd edasi peab minema
ja süda olgu mureta.

Loomade farm

Viis ja sõnad J. Kreem

Kõiki nelja jalga lonkab vana hobune.
Valus piitsalöök su sammu kiiremaks ei tee.
Nutt on kurgus, hambad ristis rasket koormat vead.
Loomade farmis on te ülemusteks sead.

Hingetõmbeks luba sa ei julge küsida.
Ainult nii on lootus siin veel elus püsida.

Protestilaulud keelati, nüüd vaikima sa pead.
Loomade farmis õiglust jagavad vaid sead.

Seadused on kirjutatud lauda seinale.
Loomulikult verega, siis nad ei unune.
:,: Mitte ükski loom ei julge tõsta oma pead.
Verekoerad valvavad, et kaitstud oleks sead. :,:

Kõik mis välja teenitud, annad ära käest.
Kuid ei piisa sellest, kuigi töötad kõigest väest.
Keegi kinni maksma peab kõik need tehtud vead.
Loomade farmis kõige targemad on sead.

Kõiki nelja jalga lonkab vana hobune.
Kui kondiliimivabrikusse teda viiakse.
Relvile ei tõuse lambad, käske täitma peab.
Loomade farmis kõige võrdsemad on sead.
:,: Relvile ei tõuse lambad, käske täitma peab.
Loomade farmis kõige võrdsemad on sead. :,:

See pole ainult sääskede ja siilide öö

Viis K. Laidre, sõnad K. Ehin, K. Leivo, K. Laidre

Kui viimane lumi on uulitsalt läinud
ja õhus on lehekuu lõkete hõng,
talv läbi siit mööda vaid kassid on käinud,
kuid täna peaks saabuma sõprade ring.

Refr: Valge sirel õitseb ja rongid läh’vad mööda,
elu algab siis, kui on lõppenud töö.
Kes öelnud on, et tänaval minnakse vaid mööda?
See pole ainult sääskede ja siilide öö.

Sel agulitänaval katame laua:
on läidetud küünlad ja avatud vein.
Neil kulunud sohvadel istume kaua,
kui mustvalges tummfilmis noormees ja neid.

Refr: Valge sirel õitseb ...

Kes kohal, see kohal, kes tuleb, see tulgu,
las põleda küünlad ja kõlada laul.
täna öösel meist keegi küll üksi ei hulgu,
saab südamelt räägitud ilu ja lein.

Refr: Valge sirel õitseb ja rongid läh’vad mööda,
elu algab siis, kui on lõppenud töö.
Kes öelnud on, et tänaval õhtust ei sööda?
See pole ainult sääskede ja siilide öö.

Kui hämarik kuuvalgel suudleb mu kingi,
me kõnnime koiduni sinuga koos,
me keerleme valssi ja tantsime svingi
sel agulitänaval kui muinasloos.

Refr: Valge sirel õitseb ja rongid läh’vad mööda,
elu algab siis, kui on lõppenud töö.
Kes öelnud on, et tänaval tantsu ei lööda?
See pole ainult sääskede ja siilide öö.

Kondori lend
Viis D. Robles, sõnad K. Kikerpuu

Kaob kõrgel sinitaevas pilvepiir,
kaugel siit, alati on ikka olnud ta.
Seal kaugel päiksesäras helgib kotkatiib,
Sinna ka kordki tahaks lennata,
kuid tiivad puuduvad.

Refr: Miks on küll nii?
Kas keegi öelda võiks?
Kuidas ma kord sinna saaks?
Sest loodan seal mu soovid,
kõik pea täide läeks.
Kuid loodan asjata,
mul tiivad puuduvad.

On seltsiks mulle kuumust õhkav maa,
pilveviirg kaugel siit ning küllap jääbki nii.
Ei kotkana ma pilvedeni tõusta saa,
see on nii ning ei keegi iialgi,
mu soove sinna vii.

Refr: Miks on küll nii ... ?

El Condor Pasa

Viis D. Robles, sõnad J. Baudouin

El cóndor de los Andes despertó
Con la luz de un feliz amanecer
Sus alas lentamente desplegó
Y bajó al río azul para beber

Tras él la Tierra se cubrió
De verdor, de amor y paz
Tras él la rama floreció
Y el sol brotó en el trigal
En el trigal

El cóndor de los Andes descendió
Al llegar un feliz amanecer
El cielo, al ver su marcha sollozó
Y volcó su llanto gris cuando se fue

Tras él la Tierra se cubrió
De verdor, de amor y paz
Tras él la rama floreció
Y el sol brotó en el trigal
En el trigal

Hõissa prinna

Rahvalik

Kord eesel tegi jõulupuu, sest tuli palju kära,
ta kutsus külla kaameli, see loll sõi kuuse ära.

Refr: :,:Hõissa prinna, kui sõidad maalt sa linna
ja kui sul pole raha, siis mine bussist maha.:,:

Kirp kasesalus jalutas, seal oli plaastriäri,
kui see sind väga huvitab, siis endal peale määri.

Refr: :,:Hõissa prinna ...

Mul eile oli sünnipäev ja õnne oli vähe,
siis mamma suure tordi tõi ja pillas mulle pähe.

Refr: :,:Hõissa prinna ...

Kord vihmauss läks kabeli, ta jättis kotad koju,
siis hakkas vihma sadama ja vihmauss sai nohu.

Refr: :,:Hõissa prinna ...

Ma tantsin täna tral-lal-laa, sest tunnen hästi takti,
kuid mis võin sinna parata, et kingatallad katki.

Refr: :,:Hõissa prinna ...

Väike ahvipärdik

Kaugel ilmakaarel, väiksel palmisaarel
elas kord üks väike ahvike.
Sinimetsa süles hüpata nii ilus,
õnnetundes näha sinimerd.

Refr: Minu väike ahvipärdik, uu-uu-uu,
ära ole üksinda ja õnnetu.
Õrnusega sind ma hoian,
sinu väikest peakest paitan,
anna sulle ahvimusi truu.

Armuvalu tules, händ käib alla-üles,
kahju tast vaid krokodillil on.
Lööks maailma segi, nagu poeleti
kui on keelat’ armastuse õnn.

Refr: Minu väike ahvipärdik ...

Triinud

Viis ja sõnad M. Wunderlich

Sina oled, sina oled lepatriinu,
mina olen, mina olen ainult Triinu.
Sina oled, sina oled lepatriinu moodi,
mina olen, mina olen iseenda moodi.

Refr: :,:Triin, triin, triinu-triinu-triin,
üheskoos elame me nõndamoodi siin.:,:

Sina käid igavesti punases kuues
mina saan ühtepuhku päris uue.
Sina ei söö suppi ega joogiks rüüpa piima,
nõnda ei pea kuube ju pesussegi viima.

Refr: Triin, triin ...

Igal õhtul poen ma hästi sooja voodi,
sina ei tee iialgi ju sedamoodi.
Sina hoopis lehesodis magad oma und,
siis kui ilm on külm ja sajab pehmet valget lund.

Refr: Triin, triin ...

Sina oled täpiline lepatriinu,
mina olen sinu sõber päris Triinu.
Sina elad oma elu isa-emata,
mina aga sedamoodi küll ei saa.

Refr: Triin, triin ...

Lepatriinu, väiksekene, ära pane pahaks,
sinu nime endale ma päriselt ei tahaks.
Minu nimi algab suure algustähega,
ei saa ju seda kokku panna sinu lepaga.

Refr: Triin, triin ...

Kes tegi?

Viis H. Volmer, R. Jürlau, sõnad H. Volmer

Karu tuli metsatöölt,
:,: viskas saagi seljast, :,:
otsis, kuhu pandud söök,
:,: korisedes näljast. :,:
Keegi kuri oli käind,
:,: istund karu toolil, :,:
tema tooli katki teind,
:,:tema rokka noolind. :,:

Kes?

Kes mu putru sõi, kes, kes?
Kes mu piima jõi, kes, kes?

Kes mu sängis käis, kes, kes?
Kes see olla võis, kes, kes?

Karuema, hirmu täis,
:,: nuttis mehe najal. :,:
Kes see röövel küll siin käis
:,: nõnda valel ajal? :,:

Ja ta pihtis, et on näind
:,: mesilindu majas, :,:
tema ongi kurja teind,
:,: söögid sisse ajand. :,:

Kas:

Mesilane sõi? Ai-ai!
Mesilane jõi? Ai-ai!
Mesilane käis? Ai-ai!
Või meil ainult näis? Oi-oi!

Karu vaatas ringi veel
:,: rüvetatud majas. :,:
Raevus mustaks muutund meel
:,: kättemaksu vajas. :,:

Karu suure teiba tõi,
:,: peitis selja taha, :,:
aasalt leidis ja siis lõi
:,: mesilinnu maha. :,:

Jaa!

Mesilane sõi, jaa-jaa!
Mesilane jõi, jaa-jaa!
Mesilane käis, jaa-jaa!
Või meil ainult näis?

Lenda, lindu

Rahvalik

Lenda lindu, lenda, Lapimaale lenda,
minu kullakalli sülle pane pea.

Salasosinaid saadan, sul need annan ma kaasa,
et see kõik, mis mul meelel, ei unuks sul tagasiteel.

Laula , laula, lindu, vii mult sõnum lindu,
memmel ja taadil ja armsamal neiuk’sel siit.

Kui ta küsib, kus ma olen, ütle, et ma olen vangis,
sinu armu vangis, oma kallima südames.

Olen langenud vangi, sinu armastuse vangi,
kui sind näen kord jälle, saan sinu ma tagasi.

Kui ta küsib, kus ma olen, ütle, et ma olen vangis,
sinu armu vangis, oma kallima südames.

Lenda lindu, lenda, Lapimaale lenda,
minu kullakalli sülle pane pea.

Kassid ja koerad

Viis A. Vainola, sõnad V. Tamme, T. Trubetsky

On koertel ja kassidel tumedad huuled
ja heledad hambad ne taga
ja kui sa ne haukumist, näugumist kuuled,
võid uinuda sa, nad ei maga.

Nad hulguvad ümber ka hilistel öödel
ja paluvad lunastust kollaselt kuult,
nad valvavad sind sinu kodustel töödel,
su soove nad loevad su hääletult suult.

Ainult kassid on väljas

Viis ja sõnad A. Aigro

Olen üksi veel väljas ja varsti on pime,
õhtu hilised tunnid. Mind saadavad veel
tumesinine taevas ja süttivad tuled,
täna koju siit minna ei ihka mu meel.

Refr: Ainult kassid on väljas,
neil polegi kodu.
Käia pimedas väljas
ongi neil soov.
Nähes, kesköisel tunnil
neid kogunend rodu

ja hommiku sunnil
neist maha jääb hoov.

Olen üksi veel väljas ja juba on pime,
mõned aknad on valged: seal pole veel und.
Kuuldes südaöö tukseid, on kustunud needki...
Tasa vaikivad uksed, tuul keerutab lund.

Refr: Ainult kassid on väljas ...

Olen üksi veel väljas ja ammu on pime,
vaatan tumedat taevast ja tähtede tuld.
Kõik ju kunagi lõppeb, see polegi ime,
siis kui otsas on mõtted ja kõigest saab muld.

Refr: Ainult kassid on väljas ... (2x)

Uhke tigu

Viis ja sõnad J. Steinfeldt

Kord tigu end hiivas kobrulehe peal,
tal palju sõpru näha oli seal –
kõik hammustasid siit, kõik hammustasid sealt,
kuni kobruleht hõrendus pealt.
Tigu tähtsalt, maja seljas, vihmapiisku jõi ja
jalaga neid uljalt kahte lehte lõi,
kuni tundis – jala all nüüd ongi mingi sopp,
tal ette oli jäänud suur siidiussi tropp.

Refr: „No kasi tee pealt nüüd eest,
et sa näe, mis ma teen,
mul tähtsad toimingud on haarand mind.
Ja kogu tee, mis mul ees,
ränk ja raske, jalad vees,
läbi näritud on kobrulehe pind!
Oh sa siidiussijups,
et mul jalgu on vaid üks,
muidu kehvasti, mu sõber, sul nüüd veaks:
annaks vastu kaela kops,

lehelt alla kukuks pots
ja sul siidipuntra välja kisuks peast!”

Tigu edasi roomas kobrulehe peal,
ta kedagi ei tahtnud näha seal.
Oli upsakust täis, maja seljas ringi käis,
kõik muu ta meelest odavana näis.
Aina õõtsutas end, vastu tuli suguvend,
see ta eest kadus kiirelt nagu pääsulend.
Kuni tundis, jala all on jälle mingi sopp –
tal ette oli jäänud uus siidiussitropp.

Refr: No kasi ... (2x)

Lase notsu elada

Ans. Kontor

Söömaga, söömaga ära iial liialda!

Näärid algavad meil juba juunis,
siis kui põrsas saab lauta või kuuri.
Kesik on paras, kui käes on september,
ja vee võtab suhu novembrikuu.

Refr: Kuid lapsed laulvad: „Lase notsul elada!”
Siga on ärasöömiseks,
siga on pattalöömiseks.
Siga – va rumal loom!
Siga - nii arvab inimeseloom.

Näärideks on kintsud ja keha
sedavõrd jämmed, et saab juba teha
sülti ja vorsti ja käkki ja pekki,
muist läheb soola ja muist läheb letti.

Refr: Kuid lapsed laulvad ...

Näärilaual ründavad liha
söökidest lõbusad onud ja isad,
lõualott lõtv ja pinguli vöö,
on inimene ise, keda ta sööb.

Refr: Kuid lapsed laulvad: „Lase notsul elada!”
Siga on ärasöömiseks,
siga on pattalöömiseks.
Siga – eks ole rumal see loom!
On inimene ise, keda ta sööb.

Siga!

Eesel

Viis V. Toomemets, sõnad T. Timm

Näe, seal mööda teed
eeslit vinnab vanamees,
üles mäkke viib vilets tee.
Päike kumab veel
metsa kohal kauguses.
Kumb on kangem, eesel või siis mees?

Lükkab takka või tõmbab eest –
eesel seisab keset teed.
Kratsib kukalt vanamees:
kas on kurat eesli sees?

Eesel mõtleb nii:
milleks minna edasi?
Peremees on täielik kretiin!
Rohtu söön ma siin,
mehel jälle maitseb viin,
mis ta kurat passib üldse siin!

Varsti ongi pime käes,
tuleb leida väljapääs.
Pikk on tee üles mäest,
eesel karjub kõigest väest.

Näe, seal mööda teed
eeslit vinnab vanamees,
üles mäkke viib vilets tee.
Päike kumab veel
metsa kohal kauguses.
Kumb on kangem, eesel või siis mees?

Must hunt

Sõnad R. Piirsalu

On ikka nälg,
äsja murdnud koon
on veremärg,
ja eha noor.

Nüüd jätkub jaht,
taas seirab verev silm,
suust nõrgub vaht
ja saaki haarab hirm.

Refr: :,: Lõppematu isu,
täitumatu kihu,
kui nõgine on süda, siis must on hunt. :,:

On ikka nälg,
äsja murdnud koon
on veremärg,
ja öö on noor.

Taas leitud jälg,
kuid verenälg on taak,
ükskõik kui närb
või tummine on saak.

Refr: Lõppematu isu ...

On ikka nälg,
äsja murdnud koon
on veremärg,
ja agu noor.

Kui pigihing
on tõrvast süda sees
ja täis saab ring,
kui saaki aimab meel.

Refr: Lõppematu isu ...

Säinalaul

Viis V. Ojakäär, sõnad Eno Raud

Ükskord Suures Väinas
ujus väike säinas.
Hoopis suurem säinas
ujus Väikses Väinas.

Refr: :,: Jaa-jaa-jaa-jaa, ujus väike säinas.
Jaa-jaa-jaa-jaa, ujus väike ja suur ujus ka. :,:

Väike tegi kaare
ümber Muhu saare.
Ümber Muhu saare
suurgi tegi kaare.

Refr: Jaa-jaa-jaa-jaa ...

Nüüd siis suurem säinas,
ujub Suures Väinas,
aga Väikses Väinas
hoopis väike säinas.

Refr: Jaa-jaa-jaa-jaa ...

Sabalugu

Rahvalik

Inimene loomakene,
sünnib ilma sabata,
:,: aga saba väga vaja,
saba väga tarvilik. :,:

Lauba õhtal sauna minnes,
poleks vihta vajagi,
:,: võtaks oma sabajupi,
sellega end vihtleks siis. :,:

Refr: Hõissa, pole muud kui hõissa, sa ära noruta ja liialt kurvasta!
Veel kord hõissa, pole muud kui hõissa, sest elu üürike ja noorus lühike!

Sõbramehel vastu tulles
annaks saba katsuda,
:,: vihamehest mööda minnes
saba peale astuks tal. :,:

Juhtub abielus tüli,
mis ei anna lahenda,

:,: siis on kõige parem abi
sabad sõlme siduda. :,:

Refr: Hõissa ...

Vahel võimu ees on vaja,
alandlikust näidata,
:,: võtaks oma sabajupi,
tasa-tasa liputaks. :,:

Sabaga võib silitada
heade alamate päid,
:,: häda korral tubli saba
täidab kepi kohused. :,:

Refr: Hõissa ...

Vahel kuri saatus sunnib
üsna üksi olema,
:,: vaat kui tore ajaviide,
oma saba sorida. :,:

Sabaga võid joomapidul
suu pealt vahtu pühkida,
kui sul ühes käes on pudel,
teises korgits klaasiga.

Refr: Hõissa, pole muud kui hõissa, sa ära noruta ja liialt kurvasta!
Veel kord hõissa, pole muud kui hõissa, sest elu üürike ja noorus lühike!
Hõissa, pole muud kui hõissa, sa ära noruta ja liialt kurvasta!
Veel kord hõissa, pole muud kui hõissa, sest elu üürike ja saba lühike!

Lõpulugu

rahvalik

Sitasitik, heinaritsik –
need on kanged lendama.
Rohkem laule ma ei oska,
hakkan jälle otsast peale.

Sitasitik, heinaritsik ...